

Die Mitgliedstaaten können von einer Person, die eine Funkanlage in den Verkehr bringt, nicht nach der Richtlinie 1999/5 verlangen, dass sie eine Konformitätserklärung abgibt, obwohl der in einem anderen Mitgliedstaat ansässige Hersteller der Anlage diese mit dem CE-Kennzeichen versehen und eine Konformitätserklärung für sie ausgestellt hat.

Daher können Produkte mit der CE-Kennzeichnung in den Verkehr gebracht werden, ohne dass sie einem Verfahren der vorherigen Genehmigung oder irgendeinem anderen Verfahren unterzogen werden müssen, das zu einer Vervielfachung der zur Anbringung des Konformitätskennzeichens verpflichteten Personen führt“.

ÖZET

Bu makale, Avrupa iç pazarının bir parçası olarak malların serbest dolaşımının arka planını ve yasal dayanaklarını açıklamaktadır. AB-mallarının serbest dolaşımını sağlamanın iki yolu vardır. Birincisi, miktar olarak ithalat ve ihracat kısıtlamalarının yasaklanması sonucunda geliştirilen ve böylece Avrupa birincil hukuku tarafından korunan karşılıklı tanıma ilkesidir. İkincisi ise, ikincil Avrupa Birliği hukuku- yani AB uyumlaştırma mevzuatı, özellikle de çok sayıda "CE direktifi" ve son dönemlerde sayıca artan Tüzükler aracılığıyla mevzuat uyumunun sağlanmasıdır. CE işareti, ortak Avrupa pazarı için mallar bakımından bir nevi pasaport niteliğindedir.

Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa tek pazarının bir parçasıdır. 1963 tarihli Ortaklık Anlaşması ve 1995 tarihli Gümrük Birliği ile Türkiye, AB ile ilişkilerinde imtiyaz sahibidir. Bu nedenle de Avrupa Adalet Divanı içtihatlarıyla geliştirilen hukuki ilkeler de dahil olmak üzere iç pazarda Avrupa Birliğinin yasal çerçevesiyle bağlıdır. Malların serbest dolaşımına ilişkin içtihatlarda bir dönüm noktası, Avrupa Adalet Divanı'nın 1979'da verdiği Cassis de Dijon kararıdır. Mahkemenin bu konudaki içtihadı, teknik ürünlere ve "CE İşareti" hukukuna ilişkin kararlardan örnekler verilmek suretiyle ortaya konmuştur.